

več Wolfovega slovnika na dnevni red prinesel, temu nikakor ni bil vzrok to — kakor Vi smélo trdite, gosp. Dežman, pa sami ne verjamete — da dandanes ni mogoče tacega dela na dan spraviti; vzrok mojemu molčanju bil je le ta, ker po oni konferenciji v deželnem odboru 26. jul. 1874. je poročal stenografični zapisnik, da „zdaj je upanje upravičeno, da kmalu pride slov.-nemški slovar na svitlo.“ — Mene sicer ni taka sladka nada navdajala več od onega časa, kar se vredništvo slovarja ni izročilo g. Jan. Navratilu, veščaku in marljivemu delavcu; al sitnež nisem hotel biti, misleč si, da se vendar zgodi kako čudo in da res „kmalu“ dobimo slovar. Zdaj pa je podoba, da „sv. kmalu“ bode „sv. nikoli“, in da pri slovensko-nemškem slovarji se utegne vresničiti ranjcega gosp. Blaža Potočnika šala, ko so v Ljubljani zidali čuda močni zidani (špitalski) most, da „se bode podrl še le dan po sodnem dnevu“, — da tudi slovensko-nemški slovar bo dodelan en dan po sodnem dnevu, in tako se bode res spolnila volja blagega knezoškofa Wolfa, da narod slovenski dobi „komaj pričakovani slovar“ takrat v roke!

Konečno le še nekaj. Oporoka knezoškofa Wolfa se glasi na to, da se le to more obračati na korist Alojzijevišču, kar se skupi iz prodanih slovarjev. Zavleka tiska je zavleka porabe oporočnega denarja, ki ga je blagi mecén namenil svojemu zavodu. Kdor mi pa morebiti ugovarja, da obligacije več nesó nego prodaja slovarja, temu odgovorjam le edino to, naj še enkrat bere §. 26. Wolfove oporoke.

To v odgovor Vašemu „Tagblattu“ in v polno upravičenje na čelu mojemu pismu stavljenih besedi: „Infandum jubes renovare dolorem“, ki bi jih tudi na unem svetu nevoljno izustil knezošof Wolf, ko bi vedel, kako se izvršuje njegova volja, njegova želja!

Dr. Jan. Bleiweis.

Književna vest.

Izišla je iz štampe V. svezka (svezka za maj)

„Srpske Zore“

sa ovom sadržinom: „Čiča Tima“. Pripovedka od Gj. Jakšića. — „Seoska namiguša“. Po Fried. Spielhagen. — „Cvjetno doba“. Pesma Jovana Simeonovića-Čokića. (Sa slikom.) — „Slepčeva osveta“. Po nemačkom. — „Siroče Ljubičica“. Pesme Gjüre Jakšića. — „Gradina“. (Sa slikom.) — „Suvo Rudište“. (Sa slikom.) — „Proleće“. — „Ustaničko veće“. (Sa slikom.) — „Svetozar Miletić“. (Sa slikom.) — „Prolećni zvuci“. Pesma Pave J. Markovića. — „Prokop i železnica kroz Mont Cenis“. (Sa 2 slike.) — „Hercegovina i Crna Gora“. (Uz mape srbskih zemalja.) — Književni pretres. — Pregledne beležke. — Rebus. — Rešenje zadaća u IV. svezci. — Prepiska.

Uz ovu svezku donosimo našim p. n. predplatnicima kao vanredan prilog tri pregledne mape srbskih zemalje, i to: Crne Gore, Hercegovine, Bosne i Stare Srbije. — Za ostali naš svet cena je ovih mapa 1 gold. 20 novč.

„Srpska Zora“ staje na čitavu godinu skupa sa poštarinom samo 4 gld. 80 kr. — Predplata iz Austro-Ugarske šilje se najbolje sa poštanskom uputnicom pod adresom: Administration der „Srpska Zora“ III. Gärtnergasse Nr. 24 in Wien.

Sve do sada izašle svezke mogu se još dobiti.

Naši dopisi.

Iz Celovca 16. junija. — Lani ni letos! Lani so Slovenci naše dežele prihod novega predsednika c. k. deželne sodnije pl. Vesta pozdravljali z velikim

veseljem, kajti vedeli so, da po rodu Kranjec je slovenskega jezika popolnoma zmožen in da kot lojalen Avstrijan bode vedel, da narodna ravnopravnost, še posebno v taci uradnih, kjer gré človeku včasih tudi za glavo, ne sme biti prazna fraza. „Kärntner Bl.“ — glasilo za pravice Slovencev — je tedaj po tem, kar je iz Celja slišal o vedenji pl. Vesta, javno svojo radost o tem imenovanju izrekel. Tudi vradna „Klagenfurtarica“ je lani v neki trezni uri zadovoljstvo svoje izrekla o tem, da je bil pri Celovski deželni sodniji za načelnikom pl. Frauendorffom ustanovljen poseben senát slovenskega jezika zmožnih sodnikov za obravnave s Slovenci, in tudi „Novice“ so to napravo pozdravljale z iskrenim veseljem. Zdaj pa se kaže stvar drugače. Drug za drugim med sodniškimi uradniki, slovenskega jezika zmožnimi, je že prestavljen iz Celovca, in kakor se čuje, taci prestav še ne bo konca. Tako se v naši Avstriji časi preminjajo! Lani ni letos. Kaj pravi pl. Vest k temu? Se li ta prekucija godí z njegovim pritrjenjem ali proti volji njegovi? Časi so pri nas taki, da se letos podira, kar se je zidalo lani. O osebah pa žalibog tudi čestokrat veljá stari pregovor: „tempora mutantur et nos mutamur in illis“. Radovedni smo, ali pl. Vest ne bode prezrl „die berechtigten Bitte“, ki jo je „Kärnt. Volksstimme“ poslala na adresu gosp. predsednika deželne sodnije. — Tukajšnji rodoljubi so sklenili meseca avgusta staviti spomin prerano umrlega slov. pisatelja A. Janežića ter mu na rojstni hiši v Št. Jakobski fari (Rožni dolini) staviti spominsko ploščico. Nadejati se smejo udeležstva častiteljev ranjcega iz vseh okrajin slovenskih.

V Gorici 18. junija. — Danes se obhaja po vsi naši nadškofiji tridesetletnica papeževa; v prvostolni cerkvi pa so prevzvišeni nadškof dotično svečanost opravili pretekli petek. O tisti priliki, kakor tudi tisti dan prej — pri procesiji sv. Rešnjega Telesa — so preblagi gospod spet, gledé na hudo vročino, oziroma (16. t. m.) soparico, dokazali, da so, kar se tiče kreposti, Pija IX. vrstnik. Še eno težavno pa imenitno delo jih čaka — delo zgodovinsko — novo posvečenje slavne bazilike Oglejske. Odločen je za to sv. opravilo dan 13. julija (dan po sv. Mohorju), to je, tisti dan, kateri je že v prvo bila posvečena bazilika pred 845 leti. V staroslavni cerkvi Oglejski se vsako leto kaj popravlja; predlansko in lansko leto pa so bile poprave take, da so po vseh zidovih odznotraj namet (rajho) zbili in ostrgali tako, da je po cerkvenih zapovedih nove konsekracije treba. Veseli nas, da bo prav sedanji naš nadškof — Slovenec — tudi v tem oziru naslednik Poponov, kateri je l. 1031. 13. julija vpričo 12 podružnih škofov Oglejsko prvostolnico s sijajnimi obredi posvetil. Veseli nas tudi to, da so Nj. ekscelencija prav 13. dan julija v posvečevanje odmenili; zakaj vsak drugi dan v letu bil bi nepristojen, in to ne le zatega voljo, ker bi se častitljivi zgodovinski dan (13. julij) v nemar pustil, temuč tudi zaradi tega, ker bi vsako premaknenje konsekracije vzročilo neprilichnosti v direktoriji (cerkvenem koledarji). Goriška nadškofija namreč in vse od starega Ogleja odvisne škofije obhajajo vsako leto 13. julija obletnico prvega posvečenja (dedikacije) bazilike Oglejske. Ko bi se zdaj druga konsekracija opravila kak drug dan v letu, morala bi se nje obletnica v dotičnih škofijah preložiti na tisti dan, kar pa znabiti brez neprilichnosti ne bi šlo. — Naš uradno umirajoči — moralno že mrtvi — „oče župan“, gosp. notár Perinello, se je na sv. Reš. Telesa dan — brez vsega ozira na to, česar zahteva — dostojnost, odlikoval po sijajni nenazočnosti pri procesiji. In sploh je zastopala mestno gosposko samo zastava mestna vihrajoča na mostovžu mestne hiše in pa me-